

Σεμπρεβίβα

Το σχολειό μου το καλό σαν ονειρευτώ, το βλέπω σαν τη Σεμπρεβίβα να ανθίζει ,

αγάπη και φιλία παντού στον κόσμο να σκορπίζει.

Σαν αυτή, θέλω πάντα να 'ναι το σχολειό,

να παίζει κρυφτούλι στου αγέρα το χορό.

Το θέλω πάντα ανθισμένο κι από νέκταρ γεμισμένο.

Σαν τη Σεμπρεβίβα όλο το χρόνο να ανθίζει

και με την καλοσύνη όλου του κόσμου να γεμίζει.

Το σχολείο το γερό να αντέχει όλο τον καιρό.

Κι αν χιονίζει και αν βρέχει όλα πάντα να τα αντέχει.

Χωρίς καβγάδες, τσακωμούς το θέλω εγώ,

με ειρήνη κι αγάπη να 'ναι όλο τον καιρό.

Σαν ξημερώνει η κάθε αυγούλα,

με γλυκά όνειρα να γεμίζει η καρδούλα.

Η Σεμπρεβίβα με της Ελένης την ομορφιά,

το σώμα και τα χρυσά μαλλιά,

ζωντανούς μας κρατάει στη ζωή, σαν του ήλιου την αγκαλιά.

Ενώνει δασκάλους και παιδιά σαν μια γερή γερή γροθιά.

Άνθη και κλαδιά, δάσκαλοι και παιδιά να ζουν αρμονικά.

Τα παιδιά, μονάκριβα άνθη χρυσοκίτρινα

κι οι δάσκαλοι σοφοί με λόγια πολύτιμα.

Όλοι μαζί ανεβαίνουμε ψηλά με ένα σκοπό :

να φτάσουμε πέρα από τον ήλιο το γνωστό!